

Publicatieblad van de Europese Unie

C 171

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

58e jaargang

26 mei 2015

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2015/C 171/01 Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie* 1

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2015/C 171/02 Zaak C-279/13: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 26 maart 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Högsta domstol — Zweden) — C More Entertainment AB/Linus Sandberg (Prejudiciële verwijzing — Harmonisatie van de wetgevingen — Auteursrecht en naburige rechten — Richtlijn 2001/29/EG — Informatiemaatschappij — Harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten — Artikel 3, lid 2 — Live-uitzending van een sportevenement op een website) 2

2015/C 171/03 Zaak C-316/13: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 maart 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Gérard Fenoll/Centre d'aide par le travail „La Jouvène”, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon (Prejudiciële verwijzing — Sociale politiek — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 31, lid 2 — Richtlijn 2003/88/EG — Artikel 7 — Begrip „werknemer” — Gehandicapte — Recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon — Met Unierecht strijdige nationale regeling — Rol van de nationale rechter) 3

NL

2015/C 171/04	Zaak C-499/13: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 maart 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) — Marian Macikowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku (Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde — Evenredigheidsbeginsel en beginsel van fiscale neutraliteit — Belasting over de levering van een onroerend goed in het kader van een gedwongen verkoop bij opbod — Nationale regeling volgens welke de gerechtsdeurwaarder die een dergelijke verkoop ten uitvoer brengt, verplicht is, de btw over een dergelijke handeling te berekenen en te voldoen — Betaling van de koopprijs aan de bevoegde rechtbank, die de te betalen btw dient over te maken aan de gerechtsdeurwaarder — Geldelijke en strafrechtelijke aansprakelijkheid van de gerechtsdeurwaarder indien de btw niet wordt voldaan — Verschil tussen de gemeenrechtelijke termijn voor de voldoening van de btw door een belastingplichtige en de aan een dergelijke gerechtsdeurwaarder opgelegde termijn — Onmogelijkheid om de voorbelasting af te trekken)	3
2015/C 171/05	Zaak C-556/13: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 maart 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litouwen) — „Litaksa” UAB/„BTA Insurance Company” SE (Prejudiciële verwijzing — Verplichte verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven — Richtlijn 90/232/EEG — Artikel 2 — Onderscheid in het bedrag van de verzekeringspremie naar het grondgebied waarop het voertuig aan het verkeer deelneemt).	4
2015/C 171/06	Zaak C-596/13 P: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 maart 2015 — Europese Commissie/Moravia Gas Storage a.s. (voorheen Globula a.s.), Tsjechische Republiek (Hogere voorziening — Interne markt voor aardgas — Verplichting van aardgasondernemingen — Opzetten van een systeem voor de onderhandelde toegang van derden tot gasopslaginstallaties — Besluit van de Tsjechische autoriteiten — Tijdelijke ontheffing voor toekomstige installaties voor ondergrondse gasopslag te Dambořice — Besluit van de Commissie — Bevel tot intrekking van het ontheffingsbesluit — Richtlijnen 2003/55/EG en 2009/73/EG — Toepassing <i>ratione temporis</i>)	5
2015/C 171/07	Zaak C-601/13: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 26 maart 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Ambisig — Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA/Nersant — Associação Empresarial da Região de Santarém, Núcleo Inicial — Formação e Consultoria Lda (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2004/18/EG — Overheidsopdrachten voor diensten — Verloop van de procedure — Gunningscriteria — Kwalificaties van het personeel dat is aangewezen om de opdrachten uit te voeren).	5
2015/C 171/08	Zaak C-7/14 P: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 26 maart 2015 — Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG/Europese Commissie (Hoger beroep — Communautair douanewetboek — Artikel 220, lid 2, en artikel 239 — Kwijtschelding van invoerrechten — Invoer van conserven van paddenstoelen van oorsprong uit China — Besluit waarbij de kwijtschelding van invoerrechten niet gerechtvaardigd wordt geoordeeld)	6
2015/C 171/09	Zaak C-275/14: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) op 5 juni 2014 — Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard/Minister Finansów.	6
2015/C 171/10	Zaak C-282/14: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy w Rzeszowie (Polen) op 10 juni 2014 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „Stylinart” sp. z o.o./Skarb Państwa — Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa — Prezydent Miasta Przemyśla.	7
2015/C 171/11	Zaak C-8/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 12 januari 2015 door Ledra Advertising Ltd tegen de beschikking van het Gerecht (Eerste kamer) van 10 november 2014 in zaak T-289/13, Ledra Advertising Ltd/Commissie en Europese Centrale Bank	7
2015/C 171/12	Zaak C-9/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 12 januari 2015 door Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou en Lilia Papachristofi tegen de beschikking van het Gerecht (Eerste kamer) van 10 november 2014 in zaak T-291/13, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou en Lilia Papachristofi/Europese Commissie en Europese Centrale Bank.	9

2015/C 171/13	Zaak C-10/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 12 januari 2015 door Christos Theophilou en Eleni Theophilou tegen de beschikking van het Gerecht (Eerste kamer) van 10 november 2014 in zaak T-293/13, Christos Theophilou en Eleni Theophilou/Europese Commissie en Europese Centrale Bank	11
2015/C 171/14	Zaak C-58/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bayerische Verwaltungsgerichtshof (Duitsland) op 10 februari 2015 — Firma Theodor Pfister/Landkreis Main-Spessart	13
2015/C 171/15	Zaak C-70/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Najwyższy (Polen) op 17 februari 2015 — Emmanuel Lebek/Janusz Domino	13
2015/C 171/16	Zaak C-74/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Oradea (Roemenië) op 18 februari 2015 — Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău/Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA — Sucursala Baia Mare e.a.	14
2015/C 171/17	Zaak C-76/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Grondwettelijk Hof (België) op 19 februari 2015 — Paul Vervloet e.a., Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensch Famenne tegen Ministerraad, interveniërende partijen: Arcofin CVBA e.a.	15
2015/C 171/18	Zaak C-78/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland) op 20 februari 2015 — Colena AG/Deiters GmbH.	16
2015/C 171/19	Zaak C-97/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 27 februari 2015 — Sprengen/Pakweg Douane BV, andere partij; Staatssecretaris van Financiën	17
2015/C 171/20	Zaak C-98/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Spanje) op 27 februari 2015 — María Begoña Espadas Recio/Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE).	17
2015/C 171/21	Zaak C-99/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Sala de lo Civil) (Spanje) op 27 februari 2015 — Christian Liffers/Producciones Mandarina, S.L. en Gestevisión Telecinco, S.A.	18
2015/C 171/22	Zaak C-102/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Ítéltábla (Hongarije) op 2 maart 2015 — Gazdasági Versenyhivatal/Siemens Aktiengesellschaft Österreich.	19
2015/C 171/23	Zaak C-114/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de cour d'appel de Pau (Frankrijk) op 6 maart 2015 — Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL/GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public	19
2015/C 171/24	Zaak C-115/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Verenigd Koninkrijk) op 6 maart 2015 — Secretary of State for the Home Department/NA	20
2015/C 171/25	Zaak C-118/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanje) op 9 maart 2015 — Confederación Sindical ELA en Juan Manuel Martínez Sánchez/Aquarbe, S.A.U. en Consorcio de Aguas de Busturialdea	21
2015/C 171/26	Zaak C-122/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus (Finland) op 10 maart 2015 — C.	22
2015/C 171/27	Zaak C-129/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarije) op 16 maart 2015 — H. M./Agentsia za darzhavna finansova inspeksia (ADFI)	22

Gerecht

2015/C 171/28	Zaak T-175/12: Arrest van het Gerecht van 9 maart 2015 — Deutsche Börse/Commissie („Mededinging — Concentraties — Markt voor financiële instrumenten — Europese markten voor derivaten — Besluit waarbij de concentratie onverenigbaar met de interne markt wordt verklaard — Beoordeling van de gevolgen van de concentratie voor de mededinging — Efficiëntiewinsten — Verbintenissen”)	24
2015/C 171/29	Zaak T-234/14: Beschikking van het Gerecht van 17 maart 2015 — Mammoet Salvage/Commissie („Beroep wegens nalaten en tot schadevergoeding — Contractuele aansprakelijkheid — Niet-contractuele aansprakelijkheid — Exceptie van niet-ontvankelijkheid — Achtste Europees Ontwikkelingsfonds — Berging van 74 wrakken in de baai van Nouadhibou — Overeenkomst tussen verzoekende partij en Mauritanië, geëndosseerd door de Commissie met het oog op financiering door de Unie — Uitvoering van de overeenkomst — Uitstel van de datum waarop de krachtens de overeenkomst op de Unie rustende betalingsverplichtingen eindigen — Beroep deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond”)	24
2015/C 171/30	Zaak T-74/15: Beroep ingesteld op 17 februari 2015 — European Dynamics Luxembourg en Evropaïki Dynamiki/Commissie	25
2015/C 171/31	Zaak T-107/15: Beroep ingesteld op 25 februari 2015 — Uganda Commercial Impex/Raad	26
2015/C 171/32	Zaak T-112/15: Beroep ingesteld op 2 maart 2015 — Helleense Republiek/Commissie	27
2015/C 171/33	Zaak T-117/15: Beroep ingesteld op 4 maart 2015 — Estland/Commissie	28
2015/C 171/34	Zaak T-123/15: Beroep ingesteld op 16 maart 2015 — Unicorn/BHIM — Mercilink Equipment Leasing (Limassol, Cyprus) (UNICORN-čerpací stanice).	29
2015/C 171/35	Zaak T-124/15: Beroep ingesteld op 18 maart 2015 — Unicorn/BHIM — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN).	30
2015/C 171/36	Zaak T-125/15: Beroep ingesteld op 18 maart 2015 — Unicorn/BHIM — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN).	31
2015/C 171/37	Zaak T-128/15: Beroep ingesteld op 25 maart 2015 — Rotkäppchen — Mumm Sektkellereien/BHIM — Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD)	31
2015/C 171/38	Zaak T-134/15: Beroep ingesteld op 23 maart 2015 — Salesforce.com/BHIM (SOCIAL.COM).	32
2015/C 171/39	Zaak T-142/15: Beroep ingesteld op 30 maart 2015 — DHL Express (France)/BHIM — Chronopost (WEBSHIPPING).	33
2015/C 171/40	Zaak T-144/15: Beroep ingesteld op 25 maart 2015 — L'Oréal/BHIM — Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA).	34
2015/C 171/41	Zaak T-146/15: Beroep ingesteld op 23 maart 2015 — hyphen/BHIM — Skylotec	34
2015/C 171/42	Zaak T-159/15: Beroep ingesteld op 1 april 2015 — Puma/BHIM — Gemma Group (figuur van een springend dier).	35

Gerecht voor ambtenarenzaken

2015/C 171/43	Zaak F-32/14: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 26 maart 2015 — DO/ESMA (Openbare dienst — Personeel van ESMA — Tijdelijk functionaris — Niet-verlenging van de overeenkomst — Beoordelingsrapport — Te late opstelling van het beoordelingsrapport — Onsamenvhangendheid van de algemene en de specifieke beoordelingen).	36
2015/C 171/44	Zaak F-5/15: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 25 maart 2015 — Necci/Commissie (Openbare dienst — Ambtenaren — Pensioenen — Overdracht van in een nationale pensioenregeling verworven pensioenrechten — Voorstel voor extra dienstjaren — Te laat ingediende klacht — Niet-eerbiediging van de precontentieuze procedure — Kennelijke niet-ontvankelijkheid).	36

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2015/C 171/01)

Laatste publicatie

PB C 155 van 11.5.2015

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 146 van 4.5.2015

PB C 138 van 27.4.2015

PB C 127 van 20.4.2015

PB C 118 van 13.4.2015

PB C 107 van 30.3.2015

PB C 96 van 23.3.2015

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 26 maart 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Högsta domstol — Zweden) — C More Entertainment AB/Linus Sandberg

(Zaak C-279/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Harmonisatie van de wetgevingen — Auteursrecht en naburige rechten — Richtlijn 2001/29/EG — Informatiemaatschappij — Harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten — Artikel 3, lid 2 — Live-uitzending van een sportevenement op een website)

(2015/C 171/02)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Högsta domstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: C More Entertainment AB

Verwerende partij: Linus Sandberg

Dictum

Artikel 3, lid 2, van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling waarin het uitsluitende recht van omroeporganisaties als bedoeld in artikel 3, lid 2, onder d), wordt uitgebreid tot mededelingen aan het publiek waarvan sprake zou kunnen zijn bij live-uitzendingen van sportevenementen op internet, zoals de in het hoofdgeding aan de orde zijnde mededelingen, mits een dergelijke uitbreiding de bescherming van het auteursrecht onverlet laat.

⁽¹⁾ PB C 207 van 20.7.2013.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 maart 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Gérard Fenoll/Centre d'aide par le travail „La Jouvène”, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

(Zaak C-316/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Sociale politiek — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 31, lid 2 — Richtlijn 2003/88/EG — Artikel 7 — Begrip „werknemer” — Gehandicapte — Recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon — Met Unierecht strijdige nationale regeling — Rol van de nationale rechter)

(2015/C 171/03)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gérard Fenoll

Verwerende partijen: Centre d'aide par le travail „La Jouvène”, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

Dictum

Het begrip „werknemer” als bedoeld in artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, en in artikel 31, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie moet aldus worden uitgelegd dat het ook betrekking kan hebben op een persoon die wordt opgevangen in een centrum voor arbeidstherapie als dat in het hoofdgeding.

⁽¹⁾ PB C 215 van 27.7.2013.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 maart 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) — Marian Macikowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Zaak C-499/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde — Evenredigheidsbeginsel en beginsel van fiscale neutraliteit — Belasting over de levering van een onroerend goed in het kader van een gedwongen verkoop bij opbod — Nationale regeling volgens welke de gerechtsdeurwaarder die een dergelijke verkoop ten uitvoer brengt, verplicht is, de btw over een dergelijke handeling te berekenen en te voldoen — Betaling van de koopprijs aan de bevoegde rechtbank, die de te betalen btw dient over te maken aan de gerechtsdeurwaarder — Geldelijke en strafrechtelijke aansprakelijkheid van de gerechtsdeurwaarder indien de btw niet wordt voldaan — Verschil tussen de gemeenrechtelijke termijn voor de voldoening van de btw door een belastingplichtige en de aan een dergelijke gerechtsdeurwaarder opgelegde termijn — Onmogelijkheid om de voorbelasting af te trekken)

(2015/C 171/04)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Naczelny Sąd Administracyjny

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Marian Macikowski

Verwerende partij: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Dictum

- 1) De artikelen 9, 193 en 199, lid 1, onder g), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een bepaling van nationaal recht als in het hoofdgeding, die bij de verkoop van een onroerend goed in het kader van een gedwongen tenuitvoerlegging een rechtssubject, namelijk de gerechtsdeurwaarder die deze verkoop heeft verricht, verplicht om de belasting over de toegevoegde waarde die verschuldigd is over de opbrengst van die handeling binnen de gestelde termijn te berekenen, te innen en te betalen.
- 2) Het evenredigheidsbeginsel moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een bepaling van nationaal recht als in het hoofdgeding, op grond waarvan een gerechtsdeurwaarder met zijn gehele vermogen aansprakelijk is voor de belasting over de toegevoegde waarde die verschuldigd is over de opbrengst van de verkoop van een onroerend goed in het kader van een gedwongen tenuitvoerlegging, indien hij zijn verplichting tot inning en storting van die belasting niet nakomt, op voorwaarde dat de betrokken gerechtsdeurwaarder in werkelijkheid over alle juridische middelen beschikt om die verplichting na te komen, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan.
- 3) De artikelen 206, 250 en 252 van richtlijn 2006/112 en het beginsel van fiscale neutraliteit moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een bepaling van nationaal recht als in het hoofdgeding, op grond waarvan de in die bepaling aangewezen betaler het bedrag van de belasting over de toegevoegde waarde moet berekenen, innen en storten dat verschuldigd is over de verkoop van goederen in het kader van een gedwongen tenuitvoerlegging, zonder de voorbelasting te kunnen aftrekken die is betaald vanaf de aanvang van het belastingtijdvak tot aan de datum van inning van de belasting bij de belastingplichtige.

⁽¹⁾ PB C 367 van 14.12.2013.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 maart 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litouwen) — „Litaksa” UAB/„BTA Insurance Company” SE

(Zaak C-556/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Verplichte verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven — Richtlijn 90/232/EEG — Artikel 2 — Onderscheid in het bedrag van de verzekeringspremie naar het grondgebied waarop het voertuig aan het verkeer deelneemt)

(2015/C 171/05)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: „Litaksa” UAB

Verwerende partij: „BTA Insurance Company” SE

Dictum

Artikel 2 van de Derde richtlijn (90/232/EEG) van de Raad van 14 mei 1990 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, zoals gewijzigd bij richtlijn 2005/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005, moet aldus worden uitgelegd dat een premie die varieert naargelang het verzekerde voertuig bestemd is om uitsluitend op het grondgebied van de lidstaat waar het gewoonlijk is gestald dan wel op het gehele grondgebied van de Europese Unie deel te nemen aan het verkeer, niet beantwoordt aan het begrip „één enkele premie” in de zin van dat artikel.

⁽¹⁾ PB C 24 van 25.1.2014.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 maart 2015 — Europese Commissie/Moravia Gas Storage a.s. (voorheen Globula a.s.), Tsjechische Republiek

(Zaak C-596/13 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Interne markt voor aardgas — Verplichting van aardgasondernemingen — Opzetten van een systeem voor de onderhandelde toegang van derden tot gasopslaginstallaties — Besluit van de Tsjechische autoriteiten — Tijdelijke ontheffing voor toekomstige installaties voor ondergrondse gasopslag te Dambořice — Besluit van de Commissie — Bevel tot intrekking van het ontheffingsbesluit — Richtlijnen 2003/55/EG en 2009/73/EG — Toepassing ratione temporis)

(2015/C 171/06)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Armati en K. Herrmann, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Moravia Gas Storage a.s., voorheen Globula a.s. (vertegenwoordigers: P. Zákoucký en D. Koláček, advokáti), Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, T. Müller en J. Vláčil, gemachtigden)

Dictum

- 1) Het arrest van het Gerecht van de Europese Unie, Globula/Commissie (T-465/11, EU:T:2013:406), wordt vernietigd.
- 2) De zaak wordt terugverwezen naar het Gerecht van de Europese Unie.
- 3) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

⁽¹⁾ PB C 61 van 1.3.2014.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 26 maart 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Ambisig — Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA/Nersant — Associação Empresarial da Região de Santarém, Núcleo Inicial — Formação e Consultoria Lda

(Zaak C-601/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2004/18/EG — Overheidsopdrachten voor diensten — Verloop van de procedure — Gunningscriteria — Kwalificaties van het personeel dat is aangewezen om de opdrachten uit te voeren)

(2015/C 171/07)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal Administrativo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ambisig — Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA

Verwerende partijen: Nersant — Associação Empresarial da Região de Santarém, Núcleo Inicial — Formação e Consultoria Lda

Dictum

Artikel 53, lid 1, onder a), van richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten staat niet eraan in de weg dat de aanbestedende dienst, voor het plaatsen van een opdracht voor intellectuele diensten van opleiding en adviesverlening, voorziet in een criterium aan de hand waarvan een beoordeling kan worden verricht van de kwaliteit van de teams die de inschrijvers specifiek hebben voorgesteld voor de uitvoering van die opdracht, waarbij dat criterium rekening houdt met de samenstelling van het team alsook met de ervaring en de curricula van de leden ervan.

⁽¹⁾ PB C 39 van 8.2.2014.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 26 maart 2015 — Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG/Europese Commissie

(Zaak C-7/14 P) ⁽¹⁾

(Hoger beroep — Communautair douanewetboek — Artikel 220, lid 2, en artikel 239 — Kwijtschelding van invoerrechten — Invoer van conserven van paddenstoelen van oorsprong uit China — Besluit waarbij de kwijtschelding van invoerrechten niet gerechtvaardigd wordt geoordeeld)

(2015/C 171/08)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (vertegenwoordigers: K. Landry en G. Schwendinger, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Caeiros en B.-R. Killmann, gemachtigden)

Dictum

- 1) Het hoger beroep wordt verworpen.
- 2) Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 52 van 22.2.2014.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) op 5 juni 2014 — Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard/Minister Finansów

(Zaak C-275/14)

(2015/C 171/09)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Naczelny Sąd Administracyjny

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard

Verwerende partij: Minister Finansów

Bij beschikking van 5 februari 2015 heeft het Hof geoordeeld dat artikel 2, lid 3, tweede alinea, van richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit ⁽¹⁾ aldus moet worden uitgelegd dat het in de weg staat aan nationale bepalingen als in het hoofdgeding aan de orde, op grond waarvan over toevoegingen die vallen onder code 3811 van de gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1031/2008 van de Commissie van 19 september 2008, accijns wordt geheven tegen een ander tarief dan van toepassing is op de brandstof waaraan de toevoegingen worden toegevoegd.

Artikel 2, lid 3, tweede alinea, van richtlijn 2003/96 moet aldus worden uitgelegd dat een persoon zich daarop in een geschil met een bevoegd nationaal lichaam voor de nationale rechters kan beroepen om te bewerkstelligen dat een nationale regeling die onverenigbaar is met deze bepaling, buiten toepassing wordt gelaten.

⁽¹⁾ PB L 283, blz. 51.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy w Rzeszowie (Polen) op 10 juni 2014 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „Stylinart” sp. z o.o./Skarb Państwa — Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa — Prezydent Miasta Przemyśla

(Zaak C-282/14)

(2015/C 171/10)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy w Rzeszowie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „Stylinart” sp. z o.o.

Verwerende partijen: Skarb Państwa — Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa — Prezydent Miasta Przemyśla

Bij beschikking van 11 december 2014 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie geoordeeld dat het kennelijk onbevoegd is om te antwoorden op de vraag van de Sąd Rejonowy w Rzeszowie.

Hogere voorziening ingesteld op 12 januari 2015 door Ledra Advertising Ltd tegen de beschikking van het Gerecht (Eerste kamer) van 10 november 2014 in zaak T-289/13, Ledra Advertising Ltd/ Commissie en Europese Centrale Bank

(Zaak C-8/15 P)

(2015/C 171/11)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Ledra Advertising Ltd (vertegenwoordigers: C. Paschalides, solicitor, A. Paschalides, dikigoros, en A. Riza, QC)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie en Europese Centrale Bank

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- de hogere voorziening toe te staan, de argumenten van de verwerende partijen af te wijzen, de verwerende partijen te verwijzen in de kosten van de procedure bij het Hof en die bij het Gerecht, en ervoor te zorgen dat de zaak ten gronde wordt beslecht.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Het Gerecht heeft met zijn beoordeling van bepaalde stellingen in de bestreden beschikking het Unierecht geschonden.

- a) Het Gerecht heeft geoordeeld dat „de in het kader van het ESM-verdrag aan de Commissie [...] opgedragen taken geen enkele eigen beslissingsbevoegdheid omvatten en dat de door deze twee instellingen in het kader van dat verdrag verrichte activiteiten enkel het ESM binden” ⁽¹⁾, zonder dat het de impact heeft beoordeeld van de juridische stelling die het in punt 48 van de bestreden beschikking klaarblijkelijk heeft aanvaard, te weten dat de Commissie „de effectieve controle van de rol die zij in het besluitvormingsproces bezit op grond van artikel 136, lid 3, VWEU, overeenkomstig de bevoegdheden die haar bij artikel 17 VEU zijn toebedeeld als instelling van de [Unie] die verantwoordelijk is voor het toezicht op de verenigbaarheid met het Unierecht van de [krachtens het ESM-verdrag vastgestelde handelingen] niet [had] overgedragen”.
- b) In het arrest Pringle ⁽²⁾, waarop het Gerecht zich heeft gebaseerd ⁽³⁾, heeft het Hof weliswaar geoordeeld dat de activiteiten van de Commissie en de ECB enkel het ESM binden ⁽⁴⁾, maar onder meer in punt 164 van dat arrest ⁽⁵⁾ heeft het Hof opgemerkt dat de „bij het ESM-verdrag aan de Commissie opgedragen taken haar in staat [stellen], zoals artikel 13, leden 3 en 4, daarvan voorziet, toe te zien op de verenigbaarheid met het Unierecht van de door het ESM gesloten memoranda van overeenstemming” en in punt 174 dat „[k]rachtens artikel 13, lid 3, van dit verdrag [...] het memorandum van overeenstemming waarover wordt onderhandeld met de lidstaat die om stabiliteitsbijstand verzoekt, volledig consistent [moet] zijn met het recht van de Unie”.
- c) Het Gerecht heeft geoordeeld dat „[e]n tegen de Unie gerichte schadevordering die louter gebaseerd is op de onrechtmatigheid van een handeling of een gedraging die niet door een instelling van de Unie of een personeelslid daarvan is verricht, [...] niet-ontvankelijk [moet] worden verklaard” ⁽⁶⁾, zonder evenwel het door rekwirante in haar schriftelijke opmerkingen geformuleerde betoog te hebben beoordeeld dat de ECB wel als een instelling van de Unie moet zijn opgetreden, aangezien het ESM geen effectieve controle kon uitoefenen van de dwingende bevoegdheid krachtens het Unierecht om het „dreigement” (de zogenaamde „unless-demand”) toe te staan en/of te uiten en/of te bevorderen. Deze dwingende bevoegdheid berust uitsluitend bij de ECB... en effectieve controle daarvan kan niet worden overgedragen krachtens het Unierecht.
- d) In punt 54 van de bestreden beschikking staat te lezen: „[rekwirante betoogt] dat een nalaten van de Commissie bij de ondertekening van het memorandum van overeenstemming aan de oorsprong ligt van de vermeende schade [...]. De vermindering van de omvang van [rekwirantes] deposito’s [...] vond echter plaats vóór het tijdstip waarop het memorandum van overeenstemming werd ondertekend. Die vermindering had immers plaatsgevonden op het moment dat [de maatregelen van 29 maart 2013] in werking [waren] getreden. Bijgevolg heeft [rekwirante] niet met de nodige zekerheid aangetoond dat de schade die zij stelt te hebben geleden, daadwerkelijk is veroorzaakt door het aan de Commissie verweten nalaten.” Die overweging negeert echter de wijze waarop rekwirante haar stelling had geformuleerd. Zoals blijkt uit punt 41 van de bestreden beschikking, had zij immers betoogd dat „de voorwaarden van de op 26 april 2013 aan de [Republiek Cyprus] verstrekte [FBF] en de manier waarop zij zijn opgelegd door de Commissie en de ECB aan de basis liggen van de schade die [rekwirante] heeft geleden en die zij op grond van de artikelen 268 [VWEU] en 340 VWEU vergoed wenst te zien”. De term „de manier waarop zij zijn opgelegd” omvatte het feit dat de Commissie niet had gegarandeerd dat de voorwaarden in overeenstemming waren met het Unierecht, alsook het dreigement (de zogenaamde „unless-demand”) van de ECB om geen liquiditeiten (euro’s) meer te verstrekken aan Cyprus. Het ging dus om een reeks van handelingen en gevallen van verzuim, beginnend op 15 maart 2013 en eindigend met de naleving van de voorwaarden op 29 maart 2013.
- e) De inhoud van het memorandum van overeenstemming is bestreden op grond dat daarin werd verwezen naar de eerdere naleving van voorwaarden, die per hypothese dateerden van vóór het moment waarop de omvang van rekwirantes deposito’s is verminderd, hetgeen het Gerecht niet als een integraal onderdeel van het gedrag in aanmerking heeft genomen bij zijn beoordeling.

- f) In de beschikking Portela/Commissie is geoordeeld dat „[i]nzonderheid in gevallen waarin wordt betoogd dat de gestelde schade door een nalaten is veroorzaakt, de zekerheid moet bestaan dat de schade effectief door het gelaakte nalaten is veroorzaakt en niet kon zijn veroorzaakt door andere gedragingen dan die welke de verwerende instelling ten laste worden gelegd” ⁽⁷⁾. „Zelfs indien” ⁽⁸⁾ de Commissie had gehandeld in overeenstemming met haar verplichting om te garanderen dat de voorwaarden strookten met het Unierecht, dan zou dit met andere woorden geen verschil gemaakt hebben, „[aangezien] [d]e vermindering van de omvang van [rekwirantes] deposito’s bij BoC [...] plaats[vond] vóór het tijdstip waarop het memorandum van overeenstemming werd ondertekend” ⁽⁹⁾. Ook op dit punt heeft het Gerecht rekwirantes argumenten onjuist beoordeeld: zie onder meer de punten d) en e) hierboven.
- g) Voorts moet subsidiair worden opgemerkt dat het Gerecht een feitelijke vergissing heeft begaan door te oordelen dat de omvang van de deposito’s in elk van de gevallen reeds was verminderd toen het memorandum van overeenstemming werd ondertekend. In het geval van BoC deed de definitieve vermindering zich pas eind juni 2013 voor, dus na de datum waarop het memorandum van overeenstemming was ondertekend (26 april 2013).
2. Indien het Hof aanvaardt dat de verwerende partijen rechtens konden optreden als instellingen van de Europese Unie, dan tast dit a fortiori ook het oordeel van het Gerecht aan met betrekking tot de tweede vordering tot nietigverklaring, die wordt behandeld in de punten [56] tot en met 60 van de bestreden beschikking.

⁽¹⁾ Zie punt 45 van de bestreden beschikking.

⁽²⁾ Arrest C-370/12 (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Zie punt 45 van de bestreden beschikking.

⁽⁴⁾ Zie punt 45 van de bestreden beschikking.

⁽⁵⁾ Zie ook de punten van dat arrest 112 en 163.

⁽⁶⁾ Punt 43 van de bestreden beschikking en arrest C-520/12 P.

⁽⁷⁾ Beschikking T-137/07 (EU:T:2008:589, punt 80).

⁽⁸⁾ Arrest T-7/96 (Perillo, EU:T:1997:94).

⁽⁹⁾ Punt 54 van de bestreden beschikking.

Hogere voorziening ingesteld op 12 januari 2015 door Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou en Lilia Papachristofi tegen de beschikking van het Gerecht (Eerste kamer) van 10 november 2014 in zaak T-291/13, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou en Lilia Papachristofi/Europese Commissie en Europese Centrale Bank

(Zaak C-9/15 P)

(2015/C 171/12)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou en Lilia Papachristofi (vertegenwoordigers: C. Paschalides, solicitor, A. Paschalides, dikigoros, en A. Riza, QC)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie en Europese Centrale Bank

Conclusies

Rekwiranten verzoeken het Hof:

- de hogere voorziening toe te staan, de argumenten van de verwerende partijen af te wijzen, de verwerende partijen te verwijzen in de kosten van de procedure bij het Hof en die bij het Gerecht, en ervoor te zorgen dat de zaak ten gronde wordt beslecht.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Het Gerecht heeft met zijn beoordeling van bepaalde stellingen in de bestreden beschikking het Unierecht geschonden.

- a) Het Gerecht heeft geoordeeld dat „de in het kader van het ESM-verdrag aan de Commissie [...] opgedragen taken geen enkele eigen beslissingsbevoegdheid omvatten en dat de door deze twee instellingen in het kader van dat verdrag verrichte activiteiten enkel het ESM binden” ⁽¹⁾, zonder dat het de impact heeft beoordeeld van de juridische stelling die het in punt 48 van de bestreden beschikking klaarblijkelijk heeft aanvaard, te weten dat de Commissie „de effectieve controle van de rol die zij in het besluitvormingsproces bezit op grond van artikel 136, lid 3, VWEU, overeenkomstig de bevoegdheden die haar bij artikel 17 VEU zijn toebedeeld als instelling van de [Unie] die verantwoordelijk is voor het toezicht op de verenigbaarheid met het Unierecht van de [krachtens het ESM-verdrag vastgestelde handelingen] niet [had] overgedragen”.
- b) In het arrest Pringle ⁽²⁾, waarop het Gerecht zich heeft gebaseerd ⁽³⁾, heeft het Hof weliswaar geoordeeld dat de activiteiten van de Commissie en de ECB enkel het ESM binden ⁽⁴⁾, maar onder meer in punt 164 van dat arrest ⁽⁵⁾ heeft het Hof opgemerkt dat de „bij het ESM-verdrag aan de Commissie opgedragen taken haar in staat [stellen], zoals artikel 13, leden 3 en 4, daarvan voorziet, toe te zien op de verenigbaarheid met het Unierecht van de door het ESM gesloten memoranda van overeenstemming” en in punt 174 dat „[k]rachtens artikel 13, lid 3, van dit verdrag [...] het memorandum van overeenstemming waarover wordt onderhandeld met de lidstaat die om stabiliteitsbijstand verzoekt, volledig consistent [moet] zijn met het recht van de Unie”.
- c) Het Gerecht heeft geoordeeld dat „[e]n tegen de Unie gerichte schadevordering die louter gebaseerd is op de onrechtmatigheid van een handeling of een gedraging die niet door een instelling van de Unie of een personeelslid daarvan is verricht, [...] niet-ontvankelijk [moet] worden verklaard” ⁽⁶⁾, zonder evenwel het door rekwiranten in hun schriftelijke opmerkingen geformuleerde betoog te hebben beoordeeld dat de ECB wel als een instelling van de Unie moet zijn opgetreden, aangezien het ESM geen effectieve controle kon uitoefenen van de dwingende bevoegdheid krachtens het Unierecht om het „dreigement” (de zogenaamde „unless-demand”) toe te staan en/of te uiten en/of te bevorderen. Deze dwingende bevoegdheid berust uitsluitend bij de ECB... en effectieve controle daarvan kan niet worden overgedragen krachtens het Unierecht.
- d) In punt 54 van de bestreden beschikking staat te lezen: „[rekwiranten betogen] dat een nalaten van de Commissie bij de ondertekening van het memorandum van overeenstemming aan de oorsprong ligt van de vermeende schade [...]. De vermindering van de omvang van [rekwirantens] deposito's [...] vond echter plaats vóór het tijdstip waarop het memorandum van overeenstemming werd ondertekend. Die vermindering had immers plaatsgevonden op het moment dat [de maatregelen van 29 maart 2013] in werking [waren] getreden. Bijgevolg hebben [rekwiranten] niet met de nodige zekerheid aangetoond dat de schade die zij stellen te hebben geleden, daadwerkelijk is veroorzaakt door het aan de Commissie verweten nalaten.” Die overweging negeert echter de wijze waarop rekwiranten hun stelling hadden geformuleerd. Zoals blijkt uit punt 41 van de bestreden beschikking, hadden zij immers betoogd dat „de voorwaarden van de op 26 april 2013 aan de [Republiek Cyprus] verstrekte [FBF] en de manier waarop zij zijn opgelegd door de Commissie en de ECB aan de basis liggen van de schade die [rekwiranten] hebben geleden en die zij op grond van de artikelen 268 [VWEU] en 340 VWEU vergoed wensen te zien”. De term „de manier waarop zij zijn opgelegd” omvatte het feit dat de Commissie niet had gegarandeerd dat de voorwaarden in overeenstemming waren met het Unierecht, alsook het dreigement (de zogenaamde „unless-demand”) van de ECB om geen liquiditeiten (euro's) meer te verstrekken aan Cyprus. Het ging dus om een reeks van handelingen en gevallen van verzuim, beginnend op 15 maart 2013 en eindigend met de naleving van de voorwaarden op 29 maart 2013.
- e) De inhoud van het memorandum van overeenstemming is bestreden op grond dat daarin werd verwezen naar de eerdere naleving van voorwaarden, die per hypothese dateerden van vóór het moment waarop de omvang van rekwirantens deposito's is verminderd, hetgeen het Gerecht niet als een integraal onderdeel van het gedrag in aanmerking heeft genomen bij zijn beoordeling.
- f) In de beschikking Portela/Commissie is geoordeeld dat „[i]nzonderheid in gevallen waarin wordt betoogd dat de gestelde schade door een nalaten is veroorzaakt, de zekerheid moet bestaan dat de schade effectief door het gelaakte nalaten is veroorzaakt en niet kon zijn veroorzaakt door andere gedragingen dan die welke de verwerende instelling ten laste worden gelegd” ⁽⁷⁾. „Zelfs indien” ⁽⁸⁾ de Commissie had gehandeld in overeenstemming met haar verplichting om te garanderen dat de voorwaarden strookten met het Unierecht, dan zou dit met andere woorden geen verschil gemaakt hebben, „[aangezien] [d]e vermindering van de omvang van [rekwirantens] deposito's bij BoC [...] plaats[vond] vóór het tijdstip waarop het memorandum van overeenstemming werd ondertekend” ⁽⁹⁾. Ook op dit punt heeft het Gerecht rekwirantens argumenten onjuist beoordeeld: zie onder meer de punten d) en e) hierboven.
- g) Voorts moet subsidiair worden opgemerkt dat het Gerecht een feitelijke vergissing heeft begaan door te oordelen dat de omvang van de deposito's in elk van de gevallen reeds was verminderd toen het memorandum van overeenstemming werd ondertekend. In het geval van BoC deed de definitieve vermindering zich pas eind juni 2013 voor, dus na de datum waarop het memorandum van overeenstemming was ondertekend (26 april 2013).

2. Indien het Hof aanvaardt dat de verwerende partijen rechtens konden optreden als instellingen van de Europese Unie, dan tast dit a fortiori ook het oordeel van het Gerecht aan met betrekking tot de tweede vordering tot nietigverklaring, die wordt behandeld in de punten [56] tot en met 60 van de bestreden beschikking.

⁽¹⁾ Zie punt 45 van de bestreden beschikking.

⁽²⁾ Arrest C-370/12 (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Zie punt 45 van de bestreden beschikking.

⁽⁴⁾ Zie punt 45 van de bestreden beschikking.

⁽⁵⁾ Zie ook de punten van dat arrest 112 en 163.

⁽⁶⁾ Punt 43 van de bestreden beschikking en arrest C-520/12 P.

⁽⁷⁾ Beschikking T-137/07 (EU:T:2008:589, punt 80).

⁽⁸⁾ Arrest T-7/96 (Perillo, EU:T:1997:94).

⁽⁹⁾ Punt 54 van de bestreden beschikking.

Hogere voorziening ingesteld op 12 januari 2015 door Christos Theophilou en Eleni Theophilou tegen de beschikking van het Gerecht (Eerste kamer) van 10 november 2014 in zaak T-293/13, Christos Theophilou en Eleni Theophilou/Europese Commissie en Europese Centrale Bank

(Zaak C-10/15 P)

(2015/C 171/13)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Christos Theophilou en Eleni Theophilou (vertegenwoordigers: C. Paschalides, solicitor, A. Paschalides, dikigoros, en A. Riza, QC)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie en Europese Centrale Bank

Conclusies

Rekwiranten verzoeken het Hof:

- de hogere voorziening toe te staan, de argumenten van de verwerende partijen af te wijzen, de verwerende partijen te verwijzen in de kosten van de procedure bij het Hof en die bij het Gerecht, en ervoor te zorgen dat de zaak ten gronde wordt beslecht.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Het Gerecht heeft met zijn beoordeling van bepaalde stellingen in de bestreden beschikking het Unierecht geschonden.
- a) Het Gerecht heeft geoordeeld dat „de in het kader van het ESM-verdrag aan de Commissie [...] opgedragen taken geen enkele eigen beslissingsbevoegdheid omvatten en dat de door deze twee instellingen in het kader van dat verdrag verrichte activiteiten enkel het ESM binden” ⁽¹⁾, zonder dat het de impact heeft beoordeeld van de juridische stelling die het in punt 48 van de bestreden beschikking klaarblijkelijk heeft aanvaard, te weten dat de Commissie „de effectieve controle van de rol die zij in het besluitvormingsproces bezit op grond van artikel 136, lid 3, VWEU, overeenkomstig de bevoegdheden die haar bij artikel 17 VEU zijn toebedeeld als instelling van de [Unie] die verantwoordelijk is voor het toezicht op de verenigbaarheid met het Unierecht van de [krachtens het ESM-verdrag vastgestelde handelingen] niet [had] overgedragen”.

- b) In het arrest Pringle⁽²⁾, waarop het Gerecht zich heeft gebaseerd⁽³⁾, heeft het Hof weliswaar geoordeeld dat de activiteiten van de Commissie en de ECB enkel het ESM binden⁽⁴⁾, maar onder meer in punt 164 van dat arrest⁽⁵⁾ heeft het Hof opgemerkt dat de „bij het ESM-verdrag aan de Commissie opgedragen taken haar in staat [stellen], zoals artikel 13, leden 3 en 4, daarvan voorziet, toe te zien op de verenigbaarheid met het Unierecht van de door het ESM gesloten memoranda van overeenstemming” en in punt 174 dat „[k]rachtens artikel 13, lid 3, van dit verdrag [...] het memorandum van overeenstemming waarover wordt onderhandeld met de lidstaat die om stabiliteitsbijstand verzoekt, volledig consistent [moet] zijn met het recht van de Unie”.
- c) Het Gerecht heeft geoordeeld dat „[e]n tegen de Unie gerichte schadevordering die louter gebaseerd is op de onrechtmatigheid van een handeling of een gedraging die niet door een instelling van de Unie of een personeelslid daarvan is verricht, [...] niet-ontvankelijk [moet] worden verklaard”⁽⁶⁾, zonder evenwel het door rekwiranten in hun schriftelijke opmerkingen geformuleerde betoog te hebben beoordeeld dat de ECB wel als een instelling van de Unie moet zijn opgetreden, aangezien het ESM geen effectieve controle kon uitoefenen van de dwingende bevoegdheid krachtens het Unierecht om het „dreigement” (de zogenaamde „unless-demand”) toe te staan en/of te uiten en/of te bevorderen. Deze dwingende bevoegdheid berust uitsluitend bij de ECB... en effectieve controle daarvan kan niet worden overgedragen krachtens het Unierecht.
- d) In punt 54 van de bestreden beschikking staat te lezen: „[rekwiranten betogen] dat een nalaten van de Commissie bij de ondertekening van het memorandum van overeenstemming aan de oorsprong ligt van de vermeende schade [...]. De vermindering van de omvang van [rekwirantens] deposito's [...] vond echter plaats vóór het tijdstip waarop het memorandum van overeenstemming werd ondertekend. Die vermindering had immers plaatsgevonden op het moment dat [de maatregelen van 29 maart 2013] in werking [waren] getreden. Bijgevolg hebben [rekwiranten] niet met de nodige zekerheid aangetoond dat de schade die zij stellen te hebben geleden, daadwerkelijk is veroorzaakt door het aan de Commissie verweten nalaten.” Die overweging negeert echter de wijze waarop rekwiranten hun stelling hadden geformuleerd. Zoals blijkt uit punt 41 van de bestreden beschikking, hadden zij immers betoogd dat „de voorwaarden van de op 26 april 2013 aan de [Republiek Cyprus] verstrekte [FBF] en de manier waarop zij zijn opgelegd door de Commissie en de ECB aan de basis liggen van de schade die [rekwiranten] hebben geleden en die zij op grond van de artikelen 268 [VWEU] en 340 VWEU vergoed wensen te zien”. De term „de manier waarop zij zijn opgelegd” omvatte het feit dat de Commissie niet had gegarandeerd dat de voorwaarden in overeenstemming waren met het Unierecht, alsook het dreigement (de zogenaamde „unless-demand”) van de ECB om geen liquiditeiten (euro's) meer te verstrekken aan Cyprus. Het ging dus om een reeks van handelingen en gevallen van verzuim, beginnend op 15 maart 2013 en eindigend met de naleving van de voorwaarden op 29 maart 2013.
- e) De inhoud van het memorandum van overeenstemming is bestreden op grond dat daarin werd verwezen naar de eerdere naleving van voorwaarden, die per hypothese dateerden van vóór het moment waarop de omvang van rekwirantens deposito's is verminderd, hetgeen het Gerecht niet als een integraal onderdeel van het gedrag in aanmerking heeft genomen bij zijn beoordeling.
- f) In de beschikking Portela/Commissie is geoordeeld dat „[i]nzonderheid in gevallen waarin wordt betoogd dat de gestelde schade door een nalaten is veroorzaakt, de zekerheid moet bestaan dat de schade effectief door het gelaakte nalaten is veroorzaakt en niet kon zijn veroorzaakt door andere gedragingen dan die welke de verwerende instelling ten laste worden gelegd”⁽⁷⁾. „Zelfs indien”⁽⁸⁾ de Commissie had gehandeld in overeenstemming met haar verplichting om te garanderen dat de voorwaarden strookten met het Unierecht, dan zou dit met andere woorden geen verschil gemaakt hebben, „[aangezien] [d]e vermindering van de omvang van [rekwirantens] deposito's bij BoC [...] plaats[vond] vóór het tijdstip waarop het memorandum van overeenstemming werd ondertekend”⁽⁹⁾. Ook op dit punt heeft het Gerecht rekwirantens argumenten onjuist beoordeeld: zie onder meer de punten d) en e) hierboven.
- g) Voorts moet subsidiair worden opgemerkt dat het Gerecht een feitelijke vergissing heeft begaan door te oordelen dat de omvang van de deposito's in elk van de gevallen reeds was verminderd toen het memorandum van overeenstemming werd ondertekend. In het geval van BoC deed de definitieve vermindering zich pas eind juni 2013 voor, dus na de datum waarop het memorandum van overeenstemming was ondertekend (26 april 2013).

- 2) Indien het Hof aanvaardt dat de verwerende partijen rechtens konden optreden als instellingen van de Europese Unie, dan tast dit a fortiori ook het oordeel van het Gerecht aan met betrekking tot de tweede vordering tot nietigverklaring, die wordt behandeld in de punten [56] tot en met 60 van de bestreden beschikking.

⁽¹⁾ Zie punt 45 van de bestreden beschikking.

⁽²⁾ Arrest C-370/12 (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Zie punt 45 van de bestreden beschikking.

⁽⁴⁾ Zie punt 45 van de bestreden beschikking.

⁽⁵⁾ Zie ook de punten van dat arrest 112 en 163.

⁽⁶⁾ Punt 43 van de bestreden beschikking en arrest C-520/12 P.

⁽⁷⁾ Beschikking T-137/07 (EU:T:2008:589, punt 80).

⁽⁸⁾ Arrest T-7/96 (Perillo, EU:T:1997:94).

⁽⁹⁾ Punt 54 van de bestreden beschikking.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bayerische Verwaltungsgerichtshof
(Duitsland) op 10 februari 2015 — Firma Theodor Pfister/Landkreis Main-Spessart**

(Zaak C-58/15)

(2015/C 171/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Firma Theodor Pfister

Verwerende partij: Landkreis Main-Spessart

Prejudiciële vraag

- Kunnen op grond van artikel 27, lid 3, tweede zin, van verordening (EG) nr. 882/2004 ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 voor de overgangperiode van het jaar 2007 kostendekkende vleeshygiënevergoedingen worden geheven krachtens het oude recht (richtlijn 85/73/EEG in de versie van richtlijn 96/43/EG)?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn (PB L 165, blz. 1, met rectificatie in PB L 191, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Najwyższy (Polen) op 17 februari 2015
— Emmanuel Lebek/Janusz Domino**

(Zaak C-70/15)

(2015/C 171/15)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Najwyższy

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Emmanuel Lebek

Verwerende partij: Janusz Domino

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 34, punt 2, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat het daarin vermelde feit van het in staat zijn om een rechtsmiddel aan te wenden, ziet op zowel de situatie waarin dit rechtsmiddel kan worden aangewend binnen de in het nationale recht gestelde termijn als de situatie waarin die termijn reeds is verstreken maar het nog mogelijk is om een verzoek om verlening van een nieuwe termijn in te dienen en vervolgens — na toewijzing van dat verzoek — het eigenlijke rechtsmiddel aan te wenden?
- 2) Dient artikel 19, lid 4, van verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken („de betekening en de kennisgeving van stukken”), en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad ⁽²⁾ aldus te worden uitgelegd dat het de toepassing uitsluit van de bepalingen van nationaal recht inzake de mogelijkheid om een nieuwe termijn toe te staan waarbinnen het rechtsmiddel alsnog kan worden aangewend, dan wel in die zin dat de verweerder de keuze heeft om ofwel een verzoek in de zin van die bepaling in te dienen ofwel gebruik te maken van het in het nationale recht voorziene passende rechtsinstituut?

⁽¹⁾ PB 2001, L 12, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 324, blz. 79.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Oradea (Roemenië) op 18 februari 2015 — Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău/Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA — Sucursala Baia Mare e.a.

(Zaak C-74/15)

(2015/C 171/16)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Oradea

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău

Verwerende partijen: Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA — Sucursala Baia Mare, Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad, Cristian Nicolae Tarcău, Corina Tarcău, SC Magenta vertegenwoordigd door vereffenaar Pareto Grup IPURL, SC Crisco SRL vertegenwoordigd door bijzonder gerechtelijk bestuurder CII Renata Moldovan, SC Crisco SRL vertegenwoordigd door bijzonder bestuurder Cristian Tarcău

Prejudiciële vragen

- 1) Moet de omschrijving van „consument” in artikel 2, onder b), van richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat daaronder ook natuurlijke personen vallen die in hoedanigheid van borg aanvullende akten hebben getekend en overeenkomsten (borgtocht of hypotheek op onroerende zaken) hebben gesloten die accessoir zijn aan de kredietovereenkomst die een handelsvennootschap heeft gesloten voor de uitoefening van haar activiteit, indien deze natuurlijke personen geen enkele band hebben met de activiteit van de handelsvennootschap en niet hebben gehandeld in de uitoefening van hun bedrijfs- of beroepsactiviteit?

- 2) Moet artikel 1, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG aldus worden uitgelegd dat enkel overeenkomsten tussen handelaren en consumenten over de verkoop van goederen of diensten binnen de werkingssfeer ervan vallen of ook overeenkomsten (zekerheidstelling, borgtocht) die accessoir zijn aan een kredietovereenkomst met een handelsvennootschap als kredietnemer, gesloten door natuurlijke personen die geen enkele band hebben met de activiteit van de handelsvennootschap en niet hebben gehandeld in de uitoefening van hun bedrijfs- of beroepsactiviteit?

(¹) Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Grondwettelijk Hof (België) op 19 februari 2015 — Paul Vervloet e.a., Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensch Famenne tegen Ministerraad, interveniërende partijen: Arcofin CVBA e.a.

(Zaak C-76/15)

(2015/C 171/17)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: Paul Vervloet, Marc De Witt, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensch Famenne

Verweerder: Ministerraad

Interveniërende partijen: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA, Arcoplus CVBA

Prejudiciële vragen

- 1) Dienen de artikelen 2 en 3 van richtlijn 94/19/EG (¹) van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels, in voorkomend geval in samenhang gelezen met de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (²) en met het algemene gelijkheidsbeginsel, in die zin te worden geïnterpreteerd dat:
- a) zij aan de lidstaten de verplichting opleggen om de aandelen van de erkende coöperatieve vennootschappen die actief zijn in de financiële sector, op dezelfde wijze te waarborgen als de deposito's?
 - b) zij zich ertegen verzetten dat een lidstaat aan de entiteit die gedeeltelijk belast is met de waarborg van de in die richtlijn beoogde deposito's de opdracht toevertrouwt om eveneens, ten belope van 100 000 euro, de waarde van de aandelen van de vennoten, natuurlijke personen, van een erkende coöperatieve vennootschap die actief is in de financiële sector, te waarborgen?
- 2) Is het besluit van de Europese Commissie van 3 juli 2014 (³) „betreffende steunmaatregel SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) door België ten uitvoer gelegd — Garantieregeling ter bescherming van de aandelen van individuele leden van financiële coöperaties” verenigbaar met de artikelen 107 en 296 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in zoverre het de waarborgregeling die het voorwerp van dat besluit uitmaakt, kwalificeert als nieuwe staatssteun?
- 3) In geval van een ontkennend antwoord op de tweede vraag, dient artikel 107 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in die zin te worden geïnterpreteerd dat een regeling van staatswaarborg toegekend aan de vennoten, natuurlijke personen, van erkende coöperatieve vennootschappen die actief zijn in de financiële sector, in de zin van artikel 36/24, § 1, eerste lid, 3°, van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, nieuwe staatssteun vormt die bij de Europese Commissie moet worden aangemeld?

- 4) In geval van een bevestigend antwoord op de tweede vraag, is hetzelfde besluit van de Europese Commissie verenigbaar met artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie indien het in die zin wordt geïnterpreteerd dat daarin wordt geoordeeld dat de in het geding zijnde staatssteun tot uitvoering is gebracht vóór 3 maart 2011 of 1 april 2011 of op een van beide data, of, omgekeerd, indien het in die zin wordt geïnterpreteerd dat daarin wordt geoordeeld dat de in het geding zijnde staatssteun op een latere datum tot uitvoering is gebracht?
- 5) Dient artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in die zin te worden geïnterpreteerd dat het een lidstaat verbiedt om een maatregel, zoals die welke is vervat in artikel 36/24, eerste lid, 3°, van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, aan te nemen, indien die maatregel staatssteun tot uitvoering brengt of staatssteun vormt die reeds tot uitvoering is gebracht en die staatssteun nog niet is aangemeld bij de Europese Commissie?
- 6) Dient artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in die zin te worden geïnterpreteerd dat het een lidstaat verbiedt om, zonder voorafgaande kennisgeving aan de Europese Commissie, een maatregel, zoals die welke is vervat in artikel 36/24, eerste lid, 3°, van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, aan te nemen, indien die maatregel staatssteun vormt die nog niet tot uitvoering is gebracht?

⁽¹⁾ PB L 135, blz. 5.

⁽²⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

⁽³⁾ Besluit 2014/686/EU van de Commissie van 3 juli 2014 betreffende steunmaatregel SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) door België ten uitvoer gelegd — Garantieregeling ter bescherming van de aandelen van individuele leden van financiële coöperaties [Kennisgeving geschied onder nummer C(2014) 1021] (PB L 284, blz. 53).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland)
op 20 februari 2015 — Colena AG/Deiters GmbH**

(Zaak C-78/15)

(2015/C 171/18)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Colena AG

Verwerende partij: Deiters GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn gekleurde contactlenzen met motief zonder sterkte, die uit copolymeren en water bestaan (hydrogel), „cosmetische producten” („stoffen” en/of „mengsels”) in de zin van artikel 2, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 1223/2009 ⁽¹⁾, die volgens deze bepaling bestemd zijn om in aanraking te worden gebracht met de delen van het menselijk lichaamsoppervlak?
- 2) Kan een product dat niet beantwoordt aan de criteria van artikel 2, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 1223/2009 toch onder het toepassingsgebied van de verordening vallen omdat het op basis van het voornaamste gebruiksdoel in de ogen van de normaal geïnformeerde, omzichtige en oplettende gemiddelde consument als een cosmetisch product moet worden gezien, bijvoorbeeld mede doordat op de verpakking „Cosmetic eye accessories are governed by the EU Cosmetics Directive” of „Colour eye accessories are governed by the EU Cosmetics Directive” wordt vermeld?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1223/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 betreffende cosmetische producten (PB L 342, blz. 59).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 27 februari 2015 — Sprengen/Pakweg Douane BV, andere partij; Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-97/15)

(2015/C 171/19)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Sprengen/Pakweg Douane BV

Andere partij: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

- 1) Dient aantekening SC, laatste alinea, op hoofdstuk 84 van de GN — al dan niet met inachtneming van de bijlagen A en B van de Information Technology Agreement — zo te worden uitgelegd dat apparaten als de in dit arrest beschreven screenplays als 'eenheden voor harde schijven' in postonderverdeling 8471 70 50 van de GN moeten worden ingedeeld, ofschoon de apparaten zodanige kenmerken en eigenschappen hebben dat deze in staat zijn om op de harde schijven opgeslagen multimediatebestanden na omzetting van de bestanden in analoge signalen op een televisietoestel of een videomonitor weer te geven?
- 2) Indien vraag 1) ontkennend moet worden beantwoord, moet post 8521 van de GN dan zo worden uitgelegd dat daaronder apparaten als de screenplays kunnen worden ingedeeld, ook al is de videoweergavefunctie daarvan niet de enige functie, maar wel de hoofdfunctie?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Spanje) op 27 februari 2015 — María Begoña Espadas Recio/Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

(Zaak C-98/15)

(2015/C 171/20)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: María Begoña Espadas Recio

Verwerende partij: Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

Prejudiciële vragen

- 1) Moet de rechtspraak van het Hof in het arrest Bruno e.a. (C-395/08 en C-396/08, EU:C:2010:329) aldus worden uitgelegd dat clausule 4 van de raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid, gehecht aan richtlijn 97/81/EG van de Raad van 15 december 1997 betreffende de door de Unice, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid (hierna: „raamovereenkomst”) ⁽¹⁾, van toepassing is op een op premie- of bijdragebetaling berustende werkloosheidsuitkering als die van artikel 210 van de Spaanse algemene wet op de sociale zekerheid, die uitsluitend wordt gefinancierd uit de premies en bijdragen die worden betaald door de werknemer en de ondernemingen waarmee deze een dienstverband heeft gehad, op basis van de tijdvakken van arbeid waarvoor premies zijn betaald in de zes jaar voorafgaand aan de wettelijke situatie van werkloosheid?

- 2) Indien het antwoord op de vorige vraag bevestigend luidt, moet volgens de rechtspraak van het reeds aangehaalde arrest Bruno e.a. (C-395/08 en C-396/08, EU:C:2010:329) clausule 4 van de raamovereenkomst aldus worden uitgelegd dat deze zich verzet tegen een nationale regeling die, zoals het geval is bij artikel 3, lid 4, van koninklijk decreet 625/1985 van 2 april 1985 (uitvoeringsbepalingen inzake werkloosheidsuitkeringen), waarnaar in regel 4 van lid 1 van de zevende aanvullende bepaling van de algemene wet op de sociale zekerheid wordt verwezen, in het geval van „verticale” deeltijdarbeid (arbeid gedurende slechts drie dagen per week) bij de berekening van de duur van de werkloosheidsuitkering geen rekening houdt met de niet-gewerkte dagen, ondanks dat daarvoor premie is betaald, met de daaruit resulterende verlaging van de duur van de toegekende uitkering?
- 3) Moet het verbod van directe of indirecte discriminatie op grond van geslacht van artikel 4 van richtlijn 79/7/EEG ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat dit een verbod inhoudt van of zich verzet tegen een nationale regeling die, zoals het geval is bij artikel 3, lid 4, van koninklijk decreet 625/1985, in het geval van „verticale” deeltijdarbeid (arbeid gedurende slechts drie dagen per week) bij de berekening van de premiedagen geen rekening houdt met de niet-gewerkte dagen, met de daaruit resulterende verlaging van de duur van de werkloosheidsuitkering?

⁽¹⁾ PB 1998, L 14, blz. 9.

⁽²⁾ Richtlijn van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid (PB 1979, L 6, blz. 24).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Sala de lo Civil)
(Spanje) op 27 februari 2015 — Christian Liffers/Producciones Mandarinina, S.L. en Gestevisión
Telecinco, S.A.**

(Zaak C-99/15)

(2015/C 171/21)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo (Sala de lo Civil)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Christian Liffers

Verwerende partijen: Producciones Mandarinina, S.L. en Gestevisión Telecinco, S.A.

Prejudiciële vraag

Moet artikel 13, lid 1, van richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten aldus worden uitgelegd dat de benadeelde die vergoeding van de materiële schade wegens inbreuk op zijn intellectuele-eigendomsrechten vordert op basis van het bedrag van de royalty's of vergoedingen die hem verschuldigd waren geweest als de inbreukmaker toestemming had gevraagd om het desbetreffende intellectuele-eigendomsrecht te gebruiken, niet tevens vergoeding van de toegebrachte morele schade kan vorderen?

⁽¹⁾ PB L 157, blz. 45.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Ítéltábla (Hongarije) op 2 maart 2015 — Gazdasági Versenyhivatal/Siemens Aktiengesellschaft Österreich

(Zaak C-102/15)

(2015/C 171/22)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Ítéltábla

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gazdasági Versenyhivatal

Verwerende partij: Siemens Aktiengesellschaft Österreich

Prejudiciële vraag

Vormt de vordering tot terugbetaling van interesten die een mededingingsautoriteit instelt tegen een in een andere lidstaat gevestigde partij die in het kader van een mededingingsprocedure een geldboete heeft betaald, die haar vervolgens, inclusief de overeenkomstig de wet verschuldigde interesten, is terugbetaald, wat later ongerechtvaardigd is gebleken, een vordering uit onrechtmatige daad in de zin van artikel 5, punt 3, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de cour d'appel de Pau (Frankrijk) op 6 maart 2015 — Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL/GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public

(Zaak C-114/15)

(2015/C 171/23)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel de Pau

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL

Verwerende partijen: GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public

Prejudiciële vragen

- 1) Is een nationale regeling waarbij de parallelvoer van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik uitsluitend is voorbehouden aan groothandelaren in het bezit van de in artikel 65 van richtlijn 2001/82/EG ⁽¹⁾ bedoelde vergunning, en waarbij houders van een vergunning voor de kleinhandel en veehouders daarvan dus zijn uitgesloten, verenigbaar met de bepalingen vervat in de artikelen 34 tot en met 36 VWEU?

- 2) Volgt uit de bepalingen vervat in artikel 65 van richtlijn 2001/82/EG en artikel 16 van de „dienstenrichtlijn” 2006/123/EG ⁽²⁾ dat een lidstaat gerechtigd is om door de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten aan hun eigen onderdanen verleende groothandelsvergunningen voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik niet te erkennen, en om te verlangen dat deze onderdanen daarnaast beschikken over een groothandelsvergunning van de bevoegde nationale autoriteiten van deze lidstaat zelf, teneinde in die lidstaat vergunningen te kunnen aanvragen en gebruiken voor parallelinvoer van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik?
- 3) Is een nationale regeling die parallelimporteurs van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik gelijkstelt met houders van een exploitatievergunning, hetgeen niet is voorgeschreven door richtlijn 2001/82/EG tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, zoals gewijzigd, en waarbij zij dus worden verplicht om te beschikken over een vestiging op het grondgebied van de betrokken lidstaat en om te voldoen aan alle maatregelen inzake geneesmiddelenbewaking vervat in de artikelen 72 tot en met 79 van die richtlijn, verenigbaar met de artikelen 34, 36 en 56 VWEU en artikel 16 van de „dienstenrichtlijn” 2006/123/EG?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/82/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (PB L 311, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PB L 376, blz. 36).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Verenigd Koninkrijk) op 6 maart 2015 — Secretary of State for the Home Department/NA

(Zaak C-115/15)

(2015/C 171/24)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Secretary of State for the Home Department

Verwerende partij: NA

Prejudiciële vragen

- 1) Kan een uit een derde land afkomstige ex-echtgeno(o)t(e) van een burger van de Unie slechts een verblijfsrecht op grond van artikel 13, lid 2, van richtlijn 2004/38/EG ⁽¹⁾ behouden, indien hij of zij kan aantonen dat zijn of haar voormalige echtgeno(o)t(e) ten tijde van hun echtscheiding Verdragsrechten uitoefende in de gastlidstaat?
- 2) Heeft een burger van de Unie een EU-recht om in een gastlidstaat te verblijven op grond van de artikelen 20 VWEU en 21 VWEU, wanneer het enige land binnen de EU waar hij het recht heeft te verblijven, het land is waarvan hij de nationaliteit heeft, maar een bevoegde rechter feitelijk heeft vastgesteld dat het verwijderen van de burger uit de gastlidstaat naar de staat waarvan hij de nationaliteit heeft, diens rechten op grond van artikel 8 EVRM of artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zou schenden?
- 3) Indien de (hierboven) in de tweede vraag bedoelde burger van de Unie een kind is, heeft de ouder die als enige de zorg heeft over dat kind, een afgeleid verblijfsrecht in de gastlidstaat, als het kind met de ouder mee zou moeten wanneer de ouder uit de gastlidstaat wordt verwijderd?

- 4) Heeft een kind een verblijfsrecht in de gastlidstaat op grond van artikel 12 van verordening nr. 1612/68/EEG⁽²⁾ (huidig artikel 10 van verordening (EU) nr. 492/2011⁽³⁾), indien de ouder van het kind die een burger van de Unie is en in de gastlidstaat heeft gewerkt, zijn of haar verblijf in de gastlidstaat heeft beëindigd voordat het kind in die staat zijn scholing heeft aangevangen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB L 158, blz. 77).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (PB L 257, blz. 2).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie (PB L 141, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanje) op 9 maart 2015 — Confederación Sindical ELA en Juan Manuel Martínez Sánchez/Aquarbe, S.A.U. en Consorcio de Aguas de Busturialdea

(Zaak C-118/15)

(2015/C 171/25)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Partijen in het hoofdgeding

Appellanten: Confederación Sindical ELA en Juan Manuel Martínez Sánchez

Geïntimeerden: Aquarbe, S.A.U. en Consorcio de Aguas de Busturialdea

Prejudiciële vraag

Verzet artikel 1, onder b), juncto artikel 4, lid 1, van richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001⁽¹⁾ zich ertegen dat de Spaanse wettelijke regeling tot uitvoering daarvan aldus wordt uitgelegd dat een overheidsbedrijf dat met zijn werkzaamheden samenhangende diensten exploiteert waarvoor specifieke materiële middelen nodig zijn, niet het personeel hoeft over te nemen van het bedrijf waaraan de uitvoering van die diensten was opgedragen middels een dienstverleningsovereenkomst volgens welke de opdrachtnemer verplicht was de genoemde middelen, welke zijn eigendom zijn, te gebruiken, wanneer het overheidsbedrijf besluit om de dienstverleningsovereenkomst niet te verlengen en de diensten zelf uit te voeren met gebruikmaking van zijn eigen personeel, en niet langer dat van de opdrachtnemer, zodat de dienstverlening ongewijzigd wordt voortgezet, maar dan door werknemers die bij een andere werkgever werken?

⁽¹⁾ Richtlijn inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen (PB L 82, blz. 16).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus (Finland) op
10 maart 2015 — C**

(Zaak C-122/15)

(2015/C 171/26)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: C

Verwerende partij: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 3, lid 1, onder c), van richtlijn 2000/78/EG ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat een nationale regeling zoals de bepalingen inzake de aanvullende belasting op pensioeninkomsten in § 124, leden 1 en 4, van de wet betreffende de inkomstenbelasting (Tuloverolaki), binnen het toepassingsgebied van het Unierecht valt en dat bijgevolg het verbod van discriminatie op grond van leeftijd in de zin van artikel 21, lid 1, van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie op dit geval van toepassing is?

De tweede en de derde vraag worden alleen gesteld voor het geval dat het Hof de eerste vraag aldus beantwoordt dat dit geval binnen het toepassingsgebied van het Unierecht valt.

- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: dienen artikel 2, lid 1 en lid 2, onder a) of b), van richtlijn 2000/78 en artikel 21, lid 1, van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie aldus te worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling zoals de bepalingen inzake de aanvullende belasting op pensioeninkomsten in § 124, leden 1 en 4, van de wet betreffende de inkomstenbelasting, volgens welke over de pensioeninkomsten van een natuurlijke persoon, die op zijn minst indirect samenhangen met de leeftijd van de persoon, in bepaalde situaties een hogere inkomstenbelasting wordt geheven dan over inkomsten uit arbeid van dezelfde hoogte?
- 3) Indien de genoemde bepalingen van richtlijn 2000/78/EG en van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie zich verzetten tegen een nationale regeling zoals de aanvullende belasting op pensioeninkomsten, dient in casu nog te worden onderzocht of artikel 6, lid 1, van de genoemde richtlijn aldus dient te worden uitgelegd dat een nationale regeling zoals de aanvullende belasting op pensioeninkomsten desondanks in de zin van deze bepaling kan worden aangemerkt als objectief en redelijk gerechtvaardigd door een legitiem doel, met inbegrip van legitieme doelstellingen van het beleid op het terrein van de werkgelegenheid, de arbeidsmarkt en de beroepsopleiding, aangezien met de aanvullende belasting op pensioeninkomsten, zoals blijkt uit de totstandkomingsgeschiedenis van de wet betreffende de inkomstenbelasting, wordt beoogd om belastinginkomsten van draagkrachtige ontvangers van pensioeninkomsten te genereren, het verschil tussen de belasting op pensioeninkomsten en op inkomsten uit arbeid te verminderen en ouderen te stimuleren aan het arbeidsproces te blijven deelnemen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB L 303, blz. 16).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarije)
op 16 maart 2015 — H. M./Agentsia za darzhavna finansova inspektsia (ADFI)**

(Zaak C-129/15)

(2015/C 171/27)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad Sofia-grad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker tot cassatie: H. M.

Verweerder in cassatie: Agentsia za darzhavna finansova inspektsia (ADFI)

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 1, lid 9, van richtlijn 2004/18/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten aldus te worden uitgelegd, dat een instelling/vennootschap een „publiekrechtelijke instelling” vormt om de enkele reden dat meer dan 30 % van haar inkomsten uit haar activiteiten van het afgelopen jaar afkomstig zijn uit medische activiteiten die zijn vergoed door het Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa (nationale ziekenfonds) en in een situatie van daadwerkelijke mededinging met andere gezondheidsinstellingen zijn verricht?
- 2) Dient artikel 1, lid 9, van richtlijn 2004/18 aldus te worden uitgelegd, dat het verlenen van medische diensten in een situatie van daadwerkelijke mededinging door private vennootschappen die zijn opgericht met het oogmerk winst te behalen, kan worden beschouwd als „het voorzien in behoeften van algemeen belang”?
- 3) Dient artikel 1, lid 9, van richtlijn 2004/18 aldus te worden uitgelegd, dat het in de weg staat aan § 1, nr. 21, van de Dopalnitelni razporedbi (aanvullende bepalingen) van de Zakon za obshtestvenite porachki (wet op de openbare aanbesteding), op grond waarvan het voor het classificeren van een instelling als publiekrechtelijke instelling volstaat, dat één van de in de richtlijn vastgestelde cumulatieve voorwaarden is vervuld?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114).

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 9 maart 2015 — Deutsche Börse/Commissie

(Zaak T-175/12) ⁽¹⁾

(„Mededinging — Concentraties — Markt voor financiële instrumenten — Europese markten voor derivaten — Besluit waarbij de concentratie onverenigbaar met de interne markt wordt verklaard — Beoordeling van de gevolgen van de concentratie voor de mededinging — Efficiëntiewinsten — Verbintenissen”)

(2015/C 171/28)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Deutsche Börse AG (Frankfurt am Main, Duitsland) (vertegenwoordigers: C. Zschocke, J. Beninca en T. Schwarze, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: T. Christoforou, V. Bottka, N. Khan en B. Mongin, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Icap Securities Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: C. T. Riis-Madsen, advocaat, en S. Stephanou, solicitor)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit C (2012) 440 van de Commissie van 1 februari 2012 waarbij een concentratie onverenigbaar met de interne markt en de EER-Overeenkomst is verklaard (zaak COMP/M.6166 — Deutsche Börse/NYSE Euronext)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Deutsche Börse AG draagt haar eigen kosten alsook die van de Europese Commissie en Icap Securities Ltd.

⁽¹⁾ PB C 174 van 16.6.2012.

Beschikking van het Gerecht van 17 maart 2015 — Mammoet Salvage/Commissie

(Zaak T-234/14) ⁽¹⁾

(„Beroep wegens nalaten en tot schadevergoeding — Contractuele aansprakelijkheid — Niet-contractuele aansprakelijkheid — Exceptie van niet-ontvankelijkheid — Achtste Europees Ontwikkelingsfonds — Berging van 74 wrakken in de baai van Nouadhibou — Overeenkomst tussen verzoekende partij en Mauritanië, geëndosseerd door de Commissie met het oog op financiering door de Unie — Uitvoering van de overeenkomst — Uitstel van de datum waarop de krachtens de overeenkomst op de Unie rustende betalingsverplichtingen eindigen — Beroep deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond”)

(2015/C 171/29)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Mammoet Salvage BV (Rotterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: P. Kuypers en A. Schadd, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Van Nuffel en S. Bartelt, gemachtigden)

Voorwerp

Primair een verzoek op grond van artikel 265 VWEU om vast te stellen dat de Commissie op onrechtmatige wijze heeft verzuimd gevolg te geven aan het verzoek van verzoekende partij om de duur te verlengen van de betalingsverplichtingen die op de Unie rusten krachtens de tussen verzoekende partij en de Islamitische Republiek Mauritanië gesloten overeenkomst voor het bergen van 74 wrakken in de baai van Nouadhibou (Mauritanië), die met het oog op de financiering ervan door de Commissie is geëndosseerd in het kader van het Achtste Europees Ontwikkelingsfonds, en, subsidiair, een verzoek om de Commissie op grond van de contractuele aansprakelijkheid van de Unie te veroordelen om op basis van deze overeenkomst uitgegeven facturen aan verzoekster te betalen en, meer subsidiair, een verzoek tot vaststelling van de niet-contractuele aansprakelijkheid van de Unie.

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Mammoet Salvage wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 184 van 16.6.2014.

Beroep ingesteld op 17 februari 2015 — European Dynamics Luxembourg en Evropaïki Dynamiki/ Commissie

(Zaak T-74/15)

(2015/C 171/30)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athene, Griekenland) (vertegenwoordigers: I. Ampazis en M. Sfyri, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van de Commissie [ESTAT/G0/MHF/GI/MH/nf D (2014) 8 december 2014] waarvan verzoeksters kennis is gegeven als bijlage bij het „Customer Additional Information Form DESIS III-000455-6000494078-REQ-01-CINF-03” van 9 december 2014 en waarbij de inschrijving van verzoeksters voor aanbesteding DESIS III-000455-6000494078-REQ-01 in het kader van raamovereenkomst ESP DESIS III Perceel nr. 4 is afgewezen,
- nietigverklaring van het besluit van de Commissie waarvan verzoeksters kennis is gegeven als bijlage bij het „Customer Additional Information Form DESIS III-000485-6000494078-REQ-01-CINF-02” van 12 december 2014 en waarbij de inschrijving van verzoeksters voor aanbesteding DESIS III-000485-6000494078-REQ-01 in het kader van raamovereenkomst ESP-DESI III Perceel nr. 4 is afgewezen,
- veroordeling van de Commissie tot vergoeding van de schade, ter hoogte van 12 000,00 EUR vermeerderd met rente, die verzoeksters als gevolg van het verlies van een kans hebben geleden in het kader van DESIS III-000485-6000494078-REQ-01-CINF-02,
- verwijzing van de Commissie in de gerechtelijke en overige kosten en uitgaven van verzoeksters in verband met dit beroep, ook indien het beroep wordt verworpen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters twee middelen aan.

In de eerste plaats betogen verzoeksters dat de Commissie de motiveringsplicht heeft geschonden bij de beoordeling van hun inschrijvingen voor DESIS III-000455-6000494078-REQ-01 en DESIS III-000485-6000494078-REQ-01.

In de tweede plaats betogen verzoeksters dat de Commissie verschillende kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt bij de beoordeling van hun inschrijving voor DESIS III-000485-6000494078-REQ-01.

Beroep ingesteld op 25 februari 2015 — Uganda Commercial Impex/Raad

(Zaak T-107/15)

(2015/C 171/31)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Uganda Commercial Impex Ltd (Kampala, Uganda) (vertegenwoordigers: S. Zaiwalla, P. Reddy, K. Mittal en Z. Burbeza, solicitors, en R. Blakeley, barrister)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsbesluit 2014/862/GBVB⁽¹⁾ van de Raad en uitvoeringsverordening (EU) nr. 1275/2014⁽²⁾ van de Raad nietig verklaren voor zover zij van toepassing zijn op verzoekende partij (waaronder begrepen het opnemen van verzoekende partij onder b) 9 van de bijlage bij besluit 2014/962/GBVB);
- voor zover noodzakelijk, artikel 9, lid 1, van verordening (EG) nr. 1183/2005 van de Raad van 18 juli 2005 (zoals gewijzigd) niet van toepassing verklaren op verzoekende partij, en
- de Raad verwijzen in de kosten van verzoekende partij.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel: de Raad heeft de aanwijzing van verzoekende partij niet of niet naar behoren onafhankelijk beoordeeld, zoals hij vereist was te doen, en heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door gevolg te geven aan het besluit van het sanctiecomité van de Verenigde Naties zonder enige beoordeling op EU-niveau te verrichten.
2. Tweede middel: de Raad heeft een kennelijke beoordelingsfout begaan en/of de aanwijzing van verzoekende partij is onwettig, omdat in het geval van verzoekende partij niet is voldaan aan de aanwijzingscriteria. Met name kan niet op goede gronden worden gesteld, dat verzoekende partij het wapenembargo heeft geschonden en de Raad kan geen van de relevante zaken in zijn motivering bewijzen en/of heeft dit niet gedaan.

3. Derde middel: de Raad heeft de procedurele rechten van verzoekende partij geschonden en met name haar rechten van verdediging en op een doeltreffende voorziening in rechte, door onder andere verzoekende partij niet de informatie te verschaffen waarop het aanwijzen van verzoekende partij steunde voordat uitvoeringsbesluit 2014/862/GBVB van de Raad en uitvoeringsverordening (EU) nr. 1275/2014 van de Raad werden aangenomen, en door niet afdoende te motiveren.
4. Vierde middel: met de aanwijzing van verzoekende partij worden in ieder geval haar grondrechten en het evenredigheidsbeginsel geschonden.

⁽¹⁾ Uitvoeringsbesluit 2014/862/GBVB van de Raad van 1 december 2014 tot uitvoering van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB L 346, blz. 36).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1275/2014 van de Raad van 1 december 2014 tot uitvoering van artikel 9, leden 1 en 4, van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB L 346, blz. 3).

Beroep ingesteld op 2 maart 2015 — Helleense Republiek/Commissie

(Zaak T-112/15)

(2015/C 171/32)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: I.-K. Chalkias, G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou en A.-E. Vasilopoulou, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- uitvoeringsbesluit van de Commissie van 19 december 2014 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) [Kennisgeving geschied onder nummer C(2014) 10135 (PB L 369, blz. 71)] nietig verklaren voor zover daarbij zijn uitgesloten van financiering door de Europese Unie uitgaven die zijn gedaan op het gebied van areaalgerelateerde steun voor aanvraagjaar 2008 en die overeenkomen met a) 10 % van het totaalbedrag van de uitgaven gedaan voor grasland, b) 5 % van het totaalbedrag van de uitgaven die zijn gedaan voor extra gekoppelde steun en c) 5 % van het totaalbedrag van uitgaven voor plattelandontwikkeling.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster de volgende middelen aan.

1. Aangaande de correctie van 10 % voor graslandarealen:

- Met het eerste middel voert verzoekster aan dat artikel 2 van verordening (EG) nr. 796/2004 van de Commissie van 21 april 2004 ⁽¹⁾, inzake de omschrijving van grasland, onjuist is uitgelegd en toegepast en dat er sprake is van een ontoereikende motivering en schending van het evenredigheidsbeginsel.

2. Aangaande de correcties van 5 % voor extra areaalgerelateerde gekoppelde steun en voor de maatregelen inzake plattelandontwikkeling:

- Met het tweede middel betoogt verzoekster dat bij de oplegging van de financiële correctie van 5 % voor de extra areaalgerelateerde gekoppelde steun blijkt is gegeven van een feitelijk onjuiste opvatting, een ontoereikende motivering en schending van het evenredigheidsbeginsel;
- Met het derde middel voert verzoekster aan dat de financiële correctie van 5 % voor steun van de tweede pijler onterecht is opgelegd en dat de Commissie bij de beoordeling in dat verband in elk geval blijkt heeft gegeven van een onjuiste opvatting die kennelijk buiten verhouding staat tot het risico dat zij heeft geraamd in haar bevindingen met betrekking tot de maatregelen van de tweede pijler. Wat meer specifiek maatregel 214 van het programma voor plattelandsontwikkeling betreft, voert verzoekster aan dat de opgelegde correctie gedeeltelijk overeenkomt met de tweede daaropvolgende correctie, en dus onrechtmatig is en nietig moet worden verklaard.

(¹) Verordening (EG) nr. 796/2004 van de Commissie van 21 april 2004 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de randvoorwaarden, de modulatie en het geïntegreerd beheers- en controlesysteem waarin is voorzien bij verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (PB L 141, blz. 18).

Beroep ingesteld op 4 maart 2015 — Estland/Commissie

(Zaak T-117/15)

(2015/C 171/33)

Procestaal: Ests

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Estland (vertegenwoordiger: Kristi Kraavi-Käerdi)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van de beschikking, die is vervat in het schrijven van de Europese Commissie van 22 december 2014 (Ares[2014]4324235), houdende weigering van de Commissie om beschikking 2006/776/EG van de Commissie betreffende de bedragen die moeten worden geheven voor de hoeveelheden niet-weggewerkte overtollige suiker (¹) te wijzigen;
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan.

1. Eerste middel: de bestreden beschikking is in strijd met bijlage IV, hoofdstuk 4, punt 2, van de Toetredingsakte (²) juncto artikel 58 van de Toetredingsakte.
 - Uit het arrest Pimix (C-146/11, EU:C:2012:450) van het Hof van Justitie blijkt ondubbelzinnig dat beschikking 2006/776 van de Commissie reeds sinds de vaststelling ervan in strijd is met de vermelde bepalingen van de Toetredingsakte en door de Commissie had moeten worden gewijzigd. Aangezien de Commissie bij de bestreden beschikking heeft geweigerd beschikking 2006/776 te wijzigen, is ook eerstgenoemde beschikking in strijd met de vermelde bepalingen van de Toetredingsakte.
2. Tweede middel: schending van het beginsel van behoorlijk bestuur
 - Krachtens het beginsel van behoorlijk bestuur is de Commissie verplicht rechtshandelingen toe te passen in overeenstemming met de uitlegging ervan door het Hof van Justitie van de Europese Unie. Aangezien de Commissie beschikking 2006/776 niet op basis van de arresten Tsjechische Republiek/Commissie (T-248/07, Jurispr., EU: T:2012:170) en Republiek Litouwen/Commissie (T-262/07, Jurispr., EU:T:2012:171) van het Gerecht alsmede het arrest Pimix (C-146/11, EU:C:2012:450) van het Hof met het Unierecht in overeenstemming heeft gebracht, heeft zij het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden.

3. Derde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel

— De bestreden beschikking en beschikking 2006/776 zijn in strijd met het evenredigheidsbeginsel, aangezien Estland zich jegens particulieren niet mag beroepen op verordening (EG) nr. 60/2004⁽³⁾ en de verplichtingen die krachtens deze beschikkingen op Estland rusten, beperkt zijn tot de bijdrage aan de begroting van de Unie en het niet mogelijk maken het doel te bereiken dat met het systeem van het wegwerken van overtollige hoeveelheden suiker wordt nagestreefd.

4. Vierde middel: het directoraat-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling van de Commissie was niet bevoegd de bestreden beschikking vast te stellen.

— De beslissing of beschikking 2006/776 van de Commissie moet worden gewijzigd, had door de leden van de Commissie als college moeten worden genomen. Het gaat om een beginselbeschikking waarvan de vaststelling niet mag worden gedelegeerd.

⁽¹⁾ Beschikking 2006/776/EG van de Commissie van 13 november 2006 betreffende de bedragen die moeten worden geheven voor de hoeveelheden niet-weggewerkte overtollige suiker (PB L 314, blz. 35).

⁽²⁾ Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond (PB 2003, L 236, blz. 33).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 60/2004 van de Commissie van 14 januari 2004 houdende overgangmaatregelen in de sector suiker in verband met de toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije (PB L 9, blz. 8).

Beroep ingesteld op 16 maart 2015 — Unicorn/BHIM — Mercilink Equipment Leasing (Limassol, Cyprus) (UNICORN-čerpací stanice)

(Zaak T-123/15)

(2015/C 171/34)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Unicorn a.s. (Praag, Tsjechische Republiek) (vertegenwoordiger: L. Lorenc, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Limassol, Cyprus)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: gemeenschapswoordmerk „UNICORN-čerpací stanice” –gemeenschapsmerk nr. 11 014 685

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 13 januari 2015 in zaak R 153/2014-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerde middelen

- het BHIM heeft de door verzoekster overgelegde bewijzen niet naar behoren in aanmerking genomen;
- het BHIM heeft ten onrechte geoordeeld dat de oudere merken een goed reputatie hebben.

Beroep ingesteld op 18 maart 2015 — Unicorn/BHIM — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN)**(Zaak T-124/15)**

(2015/C 171/35)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Unicorn a.s. (Praag, Tsjechische Republiek) (vertegenwoordiger: L. Lorenc, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Limassol, Cyprus)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk (Afbeelding van een eenhoorn) — gemeenschapsmerk nr. 11 014 743

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 13 januari 2015 in zaak R 149/2014-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerde middelen

- het BHIM heeft de door verzoekster overgelegde bewijzen niet naar behoren in aanmerking genomen;
 - het BHIM heeft ten onrechte geoordeeld dat de oudere merken een goede reputatie hebben.
-

Beroep ingesteld op 18 maart 2015 — Unicorn/BHIM — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN)

(Zaak T-125/15)

(2015/C 171/36)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen***Verzoekende partij:* Unicorn a.s. (Praag, Tsjechische Republiek) (vertegenwoordiger: L. Lorenc, advocaat)*Verwerende partij:* Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep:* Mercilink Equipment Leasing Ltd (Limassol, Cyprus)**Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM***Aanvrager:* andere partij in de procedure voor de kamer van beroep*Betrokken merk:* gemeenschapsbeeldmerk met woordelement „UNICORN” — gemeenschapsmerk nr. 11 014 701*Procedure voor het BHIM:* oppositieprocedure*Bestreden beslissing:* beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 13 januari 2015 in zaak R 150/2014-5**Conclusies**

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerde middelen

- het BHIM heeft de door verzoekster overgelegde bewijzen niet naar behoren in aanmerking genomen;
- het BHIM heeft ten onrechte geoordeeld dat de oudere merken een goede reputatie hebben.

Beroep ingesteld op 25 maart 2015 — Rotkäppchen — Mumm Sektkellereien/BHIM — Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD)

(Zaak T-128/15)

(2015/C 171/37)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen***Verzoekende partij:* Rotkäppchen — Mumm Sektkellereien GmbH (Freiburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: W. Berlit, lawyer)*Verwerende partij:* Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep:* Alberto Ruiz Moncayo (Entrena, Spanje)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: gemeenschapswoordmerk „RED RIDING HOOD” — inschrijvingsaanvraag nr. 11 299 831

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 28 januari 2015 in zaak R 1012/2014-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling van 27 maart 2014 in oppositieprocedure nr. B 2 177 817
- afwijzing van gemeenschapsmerkaanvraag nr. 11 299 831;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerd(e) middel(en)

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 23 maart 2015 — Salesforce.com/BHIM

(SOCIAL.COM)

(Zaak T-134/15)

(2015/C 171/38)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Salesforce.com, Inc. (San Francisco, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: A. Nordemann, M. Maier, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Betrokken merk: gemeenschapswoordmerk „SOCIAL.COM” — inschrijvingsaanvraag nr. 12 245 411

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 20 januari 2015 in zaak R 1752/2014-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), juncto artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009;
- schending van artikel 7, lid 1, onder c), juncto artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 30 maart 2015 — DHL Express (France)/BHIM — Chronopost (WEBSHIPPING)**(Zaak T-142/15)**

(2015/C 171/39)

*Taal van het verzoekschrift: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: DHL Express (France) (Le Bourget, Frankrijk) (vertegenwoordigers: A. Casalonga, F. Codevelle, C. Bercial Arias, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Chronopost (Parijs, Frankrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: gemeenschapsmerk nr. 1 909 183

Procedure voor het BHIM: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 28 januari 2015 in zaak R 2425/2013-4

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- gemeenschapsmerk nr. 1 909 183 WEBSHIPPING vervallen verklaren en verklaren dat het merk wordt geacht geen rechtsgevolgen te hebben gehad vanaf de datum van de vordering tot vervallenverklaring, namelijk 6 juli 2012;
- het BHIM en (eventueel) interveniënte verwijzen in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 51, lid 1, onder a), van verordening nr. 207/2009.
-

Beroep ingesteld op 25 maart 2015 — L'Oréal/BHIM — Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA)**(Zaak T-144/15)**

(2015/C 171/40)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: L'Oréal (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: J. Sena Mioludo, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Theralab — Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos, Lda (Viseu, Portugal)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager: verzoekende partij

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk met de wordelementen „VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA” — inschrijvingsaanvraag nr. 11 074 391

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 22 januari 2015 in zaak R 1097/2014-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling van 26 februari 2014 in oppositieprocedure B 002139916;
- afwijzing van oppositie B 002139916;
- toewijzing van gemeenschapsmerkaanvraag nr. 011074391 „VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA (+fig.)” in haar geheel;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 23 maart 2015 — hyphen/BHIM — Skylotec**(Zaak T-146/15)**

(2015/C 171/41)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: hyphen GmbH (München, Duitsland) (vertegenwoordiger: M. Gail, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Skylotec GmbH (Neuwied, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk (Afbeelding van een veelhoek) — gemeenschapsmerk nr. 2 255 537

Procedure voor het BHIM: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 9 maart 2015 in zaak R 1506/2014-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 15, lid 1, onder a) en b), van verordening nr. 207/2009;
- schending van artikel 51, lid 1, onder a), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 1 april 2015 — Puma/BHIM — Gemma Group (figuur van een springend dier)

(Zaak T-159/15)

(2015/C 171/42)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Puma SE (Herzogenaurach, Duitsland) (vertegenwoordiger: P. González-Bueno Catalán de Ocón, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Gemma Group Srl (Cerasolo Ausa, Italië)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk (figuur van een springend dier) — inschrijvingsaanvraag nr. 11 573 474

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 19 december 2014 in zaak R 1207/2014-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het BHIM en de andere partij in de procedure in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van de artikelen 8, lid 5, 75 en 76 van verordening nr. 207/2009.
-

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 26 maart 2015 — DO/ESMA

(Zaak F-32/14) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Personeel van ESMA — Tijdelijk functionaris — Niet-verlenging van de overeenkomst — Beoordelingsrapport — Te late opstelling van het beoordelingsrapport — Onsamenhangendheid van de algemene en de specifieke beoordelingen)

(2015/C 171/43)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: DO (vertegenwoordiger: S. Pappas, advocaat)

Verwerende partij: Europese Autoriteit voor effecten en markten (vertegenwoordigers: R. Vasileva, gemachtigde, en D. Waelbroeck en A. Duron, advocaten)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit om verzoeksters overeenkomst van tijdelijk functionaris niet te verlengen als gevolg van een negatief beoordelingsrapport, nietigverklaring van dat beoordelingsrapport en vergoeding van de schade

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) DO draagt haar eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van de Europese Autoriteit voor effecten en markten.

⁽¹⁾ PB C 184 van 16.6.2014, blz. 45.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 25 maart 2015 — Necci/Commissie

(Zaak F-5/15) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Ambtenaren — Pensioenen — Overdracht van in een nationale pensioenregeling verworven pensioenrechten — Voorstel voor extra dienstjaren — Te laat ingediende klacht — Niet-eeerbiediging van de precontentieuze procedure — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)

(2015/C 171/44)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Claudio Necci (Oudergem, België) (vertegenwoordigers: S. Orlandi en T. Martin, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en G. Gattinara, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om verklaring van onwettigheid van artikel 9 van de algemene uitvoeringsbepalingen (AUB) van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Statuut en om nietigverklaring van het besluit betreffende de overdracht van verzoekers pensioenrechten aan de pensioenregeling van de Unie, waarbij toepassing wordt gegeven aan de nieuwe AUB van de artikelen 11 en 12 van bijlage VIII bij het Ambtenarenstatuut

Dictum

- 1) *Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Necci zal zijn eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 96 van 23.3.2015, blz. 26.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL